

عنوان مقاله:

مدیریت منابع در شرایط بحران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در علوم مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سمیه ستاری - دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

علی ادیسی - استادیار دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

خلاصه مقاله:

بلایای طبیعی مانند زلزله حوادث بیسابقه‌ای هستند که زندگیهای بسیاری را میگیرند. مدیریت بحران در حمل و نقل عبارت است از برنامه‌ریزی، سازماندهی، هدایت، هماهنگی، اجرا و کنترل فعالیتهای لازم یا مطلوب در شبکه‌حمل و نقل در راستای غلبه یا کاهش آسیبهای ناشی از بروز بحرانهای محتمل و یا کاهش احتمال وقوع بحرانها با در نظر گرفتن چرخه حیاتی بحران. برنامه‌ریزی، سازماندهی و هدایت منابع در هنگام بحران از موضوعات اساسی در مدیریت بحران قلمداد میشود. هنگامی که یک زلزله رخ می دهد، اولویت اصلی در مدیریت این وضعیت ارسال کمک های امدادی به کسانی که نیاز به کمک دارند می باشد. لذا ضرورت برنامه‌ریزی و آمادگی قبلی بعنوان بخشی از اقدامات پیشگیرانه مطرح میباشد. در مسئله کمکرسانی به آسیب دیدگان زمان حضور نیروهای کمکرسان جهت دسترسی به افراد نیازمند کمک در زیر آوار بسیار مهم است و با گذشت زمان احتمال زنده ماندن افراد در زیر آوار کاهش مییابد در این پژوهش اقدام به تعیین تابع زندگی بخش با در نظر گرفتن یک و دو منبع صورت گرفته است. برای در نظر گرفتن زمان حضور و احتمال زنده ماندن افراد از تابع زندگی بخش استفاده میشود. این مطالعه اهمیت زمان رسیدن منابع به مناطق بحرانی را نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، برنامه‌ریزی، تابع زندگی بخش، زمان حضور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/506507>

